

NALEŻNY (4) *ai*

-ã- (3), [a]; e *jasne*.

sg m N należny (1). \diamond *n N* należn(e) (1). \diamond *L* należnym (1). \diamond *pl L* należnych (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.; poza tym XVI – XVIII w. s.v. należny.

Znaleziony, odnaleziony (4) : Inuenta res. Skarb należny. *SarnStat* 644; Ziemskiego prawną Księgi dziesiąte o Rzeczach należnych. *SarnStat* 681 *żp*.

a. *W funkcji rzeczownika* »należne« (2) :

α. *Nagroda dla tego, kto zwrócił rzecz znalezioną; znaleźne; heuretrum, indicium, praemium indicii*

a. indicinae Cn (1) : O SKARBIE NA ROLEY NALEZIONM: Y O NALEZNYM. *SarnStat* 681; [należne/ munusculum, quod pro restitutionE rei amissae et repertae datur *Volck Mmm3*].

β. *Rzecz znaleziona* (1) : Bywa poźańcowanie grzeźnemu we złych rzeczách: á bywá teź należne ktore przywodzi łzkodę [*et est inventio in diminutionem*] *BudBib Eccli* 20/9.

Cf NALEZISTY

DD